

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf:

Spørgsmål 8:

»Kan selskaber fratække renteudgifter, hvis det viser sig, at disse renteudgifter aldrig betales – f.eks. ved,

- at gælden og de tilskrevne renter eftergives,
- at renterne eftergives,
- at gælden med tilskrevne renter konverteres til aktiekapital,
- at gælden med tilskrevne renter konverteres til aktiekapital, hvorefter aktiekapitalen nedskrives tilsvarende?»

Svar:

Selskaber kan i ingen af de nævnte tilfælde fratække renteudgifter, idet disse først anses for betalt, når der sker kontant betaling.

Spørgsmål 10:

Det bedes vedrørende den foreslåede § 6 oplyst, hvilke provenutab der forventes med denne regels indførelse. Det bedes nærmere begrundet, at det offentlige her skal fraskrive sig sin ret til at få de aktuelle skatter – der jo ofte er udskudte skatter vedrørende tidligere års skattemæssige af- og nedskrivninger – betalt.

Det bedes oplyst, hvorledes forslaget er afstemt med oplysningerne i bemærkningerne til L 4 om øget provenu ved mere effektiv restan-
ceinddrivelse.

Svar:

Den foreslåede ændring af konkursloven i § 6 medfører, at krav på selskabsskat for det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, og senere indkomstår får status som simple krav i konkursboet. Det er således krav på skat af konkursindkomst, der herved får status som simple krav.

Ændringen vil isoleret set medføre et provenutab, men da det antagelig vil være ret sjældent, at konkursboer bliver skattepligtige, vil provenutabet være af en forholdsvis begrænset

størrelsesorden. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt nærmere at bedømme størrelsen heraf.

Den foreslåede ændring af disse skattekravs status i konkursboet skyldes, at de skattekrav, der opstår under boets behandling, er af en anden beskaffenhed end de øvrige gældsposter, der omfattes af konkurslovens § 93, nr. 3. De skattekrav, der opstår gennem konkursboets behandling, er ganske vist gæld, der pådrages boet under dets behandling. Skattekravene opstår imidlertid som en uundgåelig følge af selve konkursbehandlingen, der går ud på at realisere boets aktiver til fordeling blandt kreditorerne. En realisation kan udløse betydelige skattekrav, som ikke nødvendigvis kan indfries gennem realisation af friværdien. Ofte er aktiverne nemlig behæftede, og provenuet vil derfor i første omgang gå til fordeling blandt panthaverne i aktivet som separatister.

Hertil kan føjes, at det ofte er noget tilfældigt, om et aktiv realiseres før eller efter konkursen. Den skattepligtige fortjeneste vil ofte være opstået over en årrække, men skattepligten indtræder først ved realisationen. Hvis virksomheden i tiden inden konkursen har foretaget skattemæssige afskrivninger, der måske væsentligt overstiger aktivets værdiforringelse, vil det være virksomheden, der har opnået skattebesparelsen før konkursen, mens konkursboet belastes med skatten af de genvundne afskrivninger.

Forslaget er på dette punkt i overensstemmelse med både Skattelovrådets anbefalinger og udtalelsen fra Justitsministeriets konkurslovudvalg. Konkurslovudvalget anfører således, at udvalget finder, at konkursretlige synspunkter taler for en gennemførelse af Skattelovrådets forslag om, at skattekrav, der opstår under konkursen, alene kan stilles som simple krav. Udvalget bemærker i denne forbindelse, at forslaget er i overensstemmelse med konkurslovudvalgets generelle synspunkter om det